

Εικόνες, σημεία, σύμβολα

/ [Γνώμες](#)

• Γράφει ο Γεώργιος Κόρδης, Αγιογράφος

Πολλά πράγματα ἄ-σχημα γίνονται από ἄγνοια.

Και αυτό συχνά είναι αποτέλεσμα συνειδητής ἄρνησης να δει κανείς την ιστορία και την πραγματικότητα. Πολλοί σημερινοί πνευματικοί ἄνθρωποι και ἄνθρωποι των τεχνών νομίζουν λανθασμένα πως ο πολιτισμός ξεκίνησε από την εποχή της Αναγέννησης διαγράφοντας τελείως όλα ὅσα ἔχουν προηγηθεί ή ερμηνεύοντας ὅπως θέλουν την προ Αναγεννήσεως εποχή με δικά τους μέτρα και κριτήρια.

Συχνό το φαινόμενο “σύγχρονοι” καλλιτέχνες να επιδιώκουν μέ ἔργα παράδοξα και προκλητικά να διακριθούν και να φανούν μέσα στο νέφος των ομοτέχνων τους.

Πρόσφατα ἕνας τέτοιος καλλιτέχνης παραμόρφωσε τις μορφές ιερών για τους Χριστιανούς προσώπων επιδιώκοντας τί;

Θα ρρώ πως κι ο ίδιος δεν γνωρίζει.

Κι επειδή διάβασα υπερασπιστικά σχόλια από άλλους ομοτέχνους επικαλούμενους την ελευθερία χειρισμού των συμβόλων απλά να κάνω μερικές διευκρινήσεις επειδή τα πράγματα αυτά είναι λυμένα εδώ και αιώνες στην διάρκεια του Βυζαντίου, που εάν δεν το περιφρονούσαν τόσο οι διαφωτισμένοι συμπολίτες, θα τα ήξεραν.

Οι Εικόνες δεν είναι σύμβολα, ούτε σημεία. Οι εικόνες είναι οι υποστατικές μορφές πραγματικών ιστορικών προσώπων είναι σα να λέμε πως είναι οι φωτογραφίες τους δοσμένες ασφαλώς με τρόπο εικαστικό ιδιαίτερο για συγκεκριμένους λόγους.

Γιαυτό τις εικόνες δεν τις αντιμετωπίζει κανείς ως σημειοσύμβολα τα οποία δεν έχουν εξ ορισμού περιεχόμενο αλλά λαμβάνουν ανάλογη σημασία απο την συνάφειά τους.

Οι εικόνες δείχνουν συγκεκριμένα πρόσωπα και όχι νοήματα ή έννοιες.

Συνεπώς δεν επιδέχονται ερμηνεία. Είναι αυτό που είναι. Και επομένως δεν μπορεί κανείς να τις αλλοιώνει κατά βούληση. Εάν το κάνει πρέπει να δηλώσει πως αυτό δεν είναι η εικόνα του συγκεκριμένου αγίου αλλά κάτι άλλο διαφορετικό. Πράγμα θεμιτό.

Θα μου πεις ψιλά γράμματα σε μιά εποχή όπου κυριαρχεί η επίδειξη και η άνευ όρων μανική επιδίωξη της αναγνώρισης. Τρέχα γύρευε.

Απ' την άλλη δεν έγινε και τίποτα. "Κέκαγεν φορβάς εν άλω..."

Ο κόσμος θα συνεχίσει να ζει μια χαρά χωρίς την ιδιωτικού χαρακτήρα τέχνη που παράγεται σήμερα στον Δυτικό κόσμο που έχει αρχή και τέλος τον θεοποιημένο εαυτό του "καλλιτέχνη".

Ο κόσμος θα συνεχίσει να ζει και χωρίς τέχνη ή με την τέχνη που του δίνει χώρο να μαζεύεται, να μονιάζει, να μοιράζεται κοινά όνειρα και ιδανικά και κυρίως με την τέχνη που του δίνει δυνατότητες να γίνει κοινωνία κι όχι ένα συνοθύλευμα απο μόνους και αφίλιωτους ανθρώπους που νομίζουν πως η ζωή είναι νοήματα και υπόθεση του μυαλού.

Γιαυτό ειρήνη ημίν καί υμίν. Δεν χρειάζονται έξαλλες αντιδράσεις ούτε γκαγκστερικές απόπειρες προστασίας των αγίων και ιερών προσώπων.

Καμμιά σημασία δεν έχει τι κάνει ένας άνθρωπος για την δόξα ή για να εντυπωσιάσει κάποιους "ιθαγενείς" που εύκολα θαμπώνονται απο γυαλιστερά

παραδοξολογήματα.

Δεν χρειάζεται να σώσει κανείς κανένα. Φτάνουν και περισσεύουν όλων των λογίων οι “Σωτήρες” που με το στανιό αιώνες τώρα θέλουν να μας διαφωτίσουν, να μας ανοίξουν τα μάτια, να μας ξεβλαχέψουν και να μας σώσουν από τον στραβό και αμαρτωλό εαυτό μας.

Φτάνει πιά με τους σωτήρες και τους διδαχές όλων των λογίων και όλων των προελεύσεων.

* Ένας κανονικός άγιος Γεώργιος (μη αποδομημένος).

Πηγή: pemptousia.gr